

[Poulsgaard]

Danmarks fjernsyn finder væsentligt, diskuterer vi og lovgiver vi efter.

På den baggrund er det forfriskende at høre en mand, der tør stå ved sine meninger. Jeg synes, der var mange konservative og Venstrefolk, der skulle tage de ord, hr. Breckmann her sagde, til sig i stedet for at sidde og grine ad ham, for manden har jo ret.

Jeg står her med en af regeringens støttet avis, B.T., hvorfra jeg gerne vil citere en lille smule. Der står: »Med statsminister Poul Schlüter som chauffør sidder Danmark uhjælpeligt fast med to forhjul over kanten af den økonomiske afgrund.

Og det er vel og mærke en forhjulstrucken vogn«.

Det er jo sandheden. Denne regering kom til, fordi man nu skulle redde land og rige. Man havde optimismen, der skulle privatiseres, der var ikke grænser for, hvad der skulle ske, og regeringen skulle i hvert fald gøre én god gerning hver dag. Men hvad er sandheden? Sandheden er, at skattetryk, udenlandsgæld og alle andre dårligheder er steget under denne regering. Jeg kan heller ikke forstå denne regering. Statsministeren og jeg er næsten på alder – det er muligt, statsministeren er lidt kønnere, men lad det nu ligge – men da vi var unge og smukke i 1960 – og vi er mange herinde, der kan huske 1960 – var kongeriget da ikke et godt land at leve i? Jeg kan i hvert fald huske det som et godt land. Men da var det offentlige forbrug 25 pct. Nu er det offentlige forbrug 60 pct. Dér har vi miseren.

Men vælgerne er jo nogle utaknemlige bæster; det er nemmere i de socialistiske lande, for dér behøver man ikke at spørge dem. Jamen vi arbejder jo hen imod at afskaffe demokratiet og indføre røde tilstande, det er det, regeringen er der for – vælgerne er nogle forbistrede nogle. Som hr. Gert Petersen har været inde på det, viser opinionsundersøgelser, at var der valg i dag, havde vi et rødt flertal. Hvem kan vi takke for det? Det kan vi takke denne regering for, fordi den har glemt at føre borgerlig politik. Bare for at blive siddende og hæve de store ministerlønninger med tilhørende fordele, administrerer man gerne det røde Danmarks ønske. Nej, der skal nogle holdninger og ideologier til, frem for bare at sidde passivt.

Det er også uretfærdigt af vælgerne, det vil jeg gerne medgive statsministeren. Nu var

statsministeren så venlig, godt hjulpet af finansministeren, ved overenskomsterne. Han sagde: Hvorfor skulle I sidde mange døgn og timer og drikke whisky og ryge store cigarer og alt det dér? Der er ingen grund til at bruge en hel masse timer på det. Vi giver dem bare en ordentlig lønstigning. Så er alle tilfredse, og så bevarer jeg taburetten.

Men hvad gjorde vælgerne? De svigtede. De stemte jo ikke på hr. Poul Schlüter, altså statsministeren. Nej, de stemte på hr. Gert Petersen. Sådan er de. Det er meget nemmere i diktaturer, for dér skal man ikke ud at spørge vælgerne; det kan jeg godt se.

Hr. Niels Helveg Petersen var også så god til at give kloge råd. Man skulle i hvert fald ikke stemme på Fremskridtspartiet. Jamen hvad gjorde vælgerne? De styrkede Fremskridtspartiet, fordi de var trætte af al den gåen på kompromis frem og tilbage, den mangel på hår på brystet og den mangel på mod. Sagen er jo, at man mangler mod. Så snart én pressionsgruppe skriger op, så skal der, hù hej, vilde dyr, laves noget.

Hvis jeg var finansminister eller statsminister og kaldte mig borgerlig – for nu kan man kun sige, at man kalder sig det, man er det ikke – så ville jeg få gåsehud. Vi har jo hørt hr. Svend Auken heroppefra stå og rose regeringen. Han stod og roste finanslovsforslaget, hvorimod et af regeringspartierne, nemlig Venstre, siger, at det er noget makværk. Jamen, det er jo den omvendte verden. I de 14 år, jeg har siddet herinde, har det altid været oppositionen, der skældte ud, og regeringen, der roste. Nu har vi lige det stik modsatte.

Men der var visse ting, som hr. Svend Auken var nervøs for. Hr. Svend Auken var nervøs for, at arbejdsløsheden skal stige. Jamen det gør den. Lige så sikkert som amen i kirken; det har hr. Svend Auken ret i. For hvad er det, der sker nu? Ja, nu har vi sat understøttelsen op igen, og den danske befolkning er jo dejlig kreativ. Der var en udsendelse i fjernsynet – tak for den – om sort arbejde. Dér så vi, at danskerne i simpelt selvforsvar arbejder sort som aldrig før, og det er da klart, for med den høje understøttelse kan man da leve fedt og godt, så med chance for sort arbejde skulle da ... havde jeg nær sagt. Derfor får hr. Svend Auken ret i, at arbejdsløsheden stiger, men om hr. Svend Auken også får ret i, at det er, fordi der ikke er arbejde at få,